

AĞLA GAZZE AĞLA

ÖMER KALBAZ

AĞLA GAZZE AĞLA

Derleyen

Ömer KALBAZ

ISBN 978-605-60664-0-5

BASIM YERİ:

Gülen Ofset Matbaacılık

Matbaacılar sitesi, No: 20 ESKİŞEHİR

Tel: 0.222.227 2020 Faks: 0.222.227 1010

E-mail: gulenofset@hotmail.com

Kültür ve Turizm Bakanlığı sertifika no: 11576

Bu kitabın basım, yayım ve satış hakları yazara aittir.

Yazarın yazılı izni olmadan kitabın tümü veya bir kısmı mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik kayıt veya başka şekillerde çoğaltılamaz, basılamaz ve dağıtılamaz.

Vurulurken insanlık,
Can verirken merhamet,
Yakan, yıkan bir zulüm,
Düşerken bombalarla Gazzeye,
Uygar dünya suskun...
Suskun insanlar,
Gözler suskun, diller suskun,
Gözler kör, kulaklar sağır,
Ve bağıyor bir ana,
Ellerini uzatarak dünyaya;
Utanın... utanın...
Şefkat, merhamet ezilirken,
Bu vahşetin altında,
Yürüyor insanlığın üzerine o zulüm,
Kan damlatarak yürüyor,
Ağır... ağır...

SENDEN SONRA...

Senden sonra şiiir yok Gazze...!
Senden sonra şiiir yok...
Denizin mavisi,
Çimenin yeşili,
Ekmeğın kokusu yok...
Senden sonra şiiir yok Gazze...!
Hüzünlü türküler,
Ağlatan öyküler yok...
Aynada yüzüme bakmak,
Kurda kuşa gönül yakmak,
Artık insan, insan kokmak yok...
Göz bebeklerimizde umutlar saklamak,
Bir çiçeğı derin derin koklamak,yok...!
Senden sonra şiiir yok Gazze...!
Çalıyor şimdi en içli sesiyle,
Acının hükümdarlarının o bestesi,
Sen Gazze, yetimlerinle,
Merhamet bahçesinin gül destesi...!
Senden sonra şiiir yok Gazze.
Utanacak elbet bir gün,
Senin acılarını yok sayan.
Sana sevgiler yolluyoruz duaların diliyle,
Ne olursun Gazze, ne olursun;
Birazcık dayan...
Şimdi yüreğimde,
Senden sonra hiç bir şey yok Gazze...!
Acının en koyu renginden başla.
Biz seninle keşke,
Merhamet ve şefkat yağmurlarında,
Düşseydik bu aşka...!
Şimdi yüreğimde paslı bir ok,
Senden sonra Gazze,
Hiç bir şey yok...!
Hiç bir şey yok...!

Bu gün insanın kendinden,
Utanma günü anne...
İnsanın, insandan utanma günü.
Gözlerin görmemesinden,
Dillerin dile gelmemesinden,
Yüreklerin utançla dolmamasından,
Utanma günü bu gün...!
İnsanım diyen her kesin,
Tepeden tırnağa,
Sarsılma günü bu gün...
Şimdi dışarıda yağan yağmur,
Filistin ve Gazzedeki,
Annelerin gözyaşlarıdır.
Korkunun karanlığa çalan gözleriyle bakansa,
Ebu Celillerin başlarıdır.
Söylesene anne,
Bana bir anlatsana ne olur,
Üzerine bombalar yağan,
O kefensiz çocuklar,
Hangi annelerin,
Hangi babaların düşleridir...?

BİLİYOR MUSUN...?

Küçücüğüm...
Henüz küçük bir çocuk...
Ellerim çok bekledi sizi,
Yüreğim çok bekledi yüreklerinizi..!
Kim bilir çocuk seslerime,
Bir karşılık verirsiniz diye.
Biliyor musunuz?
Canım annem beni,
Hep çiçeğim diye severdi.
Onun için ben,
Karanlıkların tam ortasında açan,
Bir gonca güldüm...!
Oysa şimdi bak şu halime,
Umutlarım, düşlerim, her şeyim,
Çocuk bedenim gibi yarım...
Yaşıtım olan çocukların,
Üzerine imzalar attığı,
Füzelerle öldüm...!

Ben onun Anasıyım
O benim evladımdı...
Gönül bahçemde bir tomurcuk,
Umudum, yarınım,
Kolumdu,kanadımdı...!
Bombalarıyla gelip,
Yüreğimde durdular.
Ne bir selam verdiler,
Ne de hatır sordular...
Öbek, öbek, sevgiler büyüttüğüm yüreği,
Hem de acımasızca, tam ortadan vurdular...
Ben onun anasıyım,
O benim Evladım dı...!

ÇABUK BÜYÜ

Sesin bir türkü oldu,
Tüm mevsimlerde duyduğum...
Hep incecik dallarda
Yüzünse hep aynı,
Hala aynı tebessümle gülüyor,
Rüzgârların önünde savrulan,
Göçebe yapraklarda...
Bazen bir yağmur damlası gibi,
Düşüverirsin içime.
Bir sevgi iklimine döner her yanım,
O an bir türkü, bir şiir olursun bende.
Seni özleyen,
Seni düşleyen,
Sana hasret çatlamış bu dudaklarda...!
Çabuk büyü çocuk ne olur.
Yolunu öylece bekleyen,
Ne acılar var bir bilsen,
Şimdi tüm duraklarda...!

Seni anlatacak söz yok...
Sözcükler öksüz, kalemler kırık.
Çünkü;
Hiçbir kelimeye sığdıramadım acımı,
Hiçbir kalem yazamadı seni,
Çocuklarının bedenleri gibi,
Yarım kaldı sana dair şeyler bende...!
Çocuklarının elindeki taşlar dahi utandı da,
Uygar dünya taşımadı,
Bir damla utanma duygusunu,
Ne yüzlerde,ne de yüreklerde...!
Bağışla beni;
Çünkü
Kâğıdım, kalemim, yüreğim,
Senin gibi kırık,
Senin gibi garip,
Senin gibi yerde...!

Ömer KALBAZ

1965 yılında Eskişehir'de doğan şair, yaşadığı şehirde şiir severlere bir ilk daha sunuyor. Daha önce engelli çocuklara adadığı "Küçük Yüreğime Sığmıyor Bu Sevdalar", şehit ailelerine adadığı "Ona Miras" isimli çalışmalarına imza atan Ömer KALBAZ, şimdide Gazze'de yaşanan Büyük İnsanlık Dramını anlatan, gözler önüne seren "Ağla Gazze Ağla" isimli şiir çalışmalarıyla yeniden yüreklerimizi tıklattıyor...! Kitapta yer alan her şiir, şiir severlere ve tüm insanlara uzaklardan adeta haykırıyor...

*"Hey... sizler;
Sevgisiz ve merhametsiz olmak, ekmezsiz kalmak kadar acıtmalıdır yüreklerinizi"
diyerek...!*

Yazarın kendi ifadesiyle kitapta yer alan şiirler yıllara hiç değilseniz bir parça sevgi, bir parça merhamet, bir parça umut kalsın diye çırpınan bir yüreğin derin iç çekişleridir.

Elbet her acı bir gün son bulur.
Ama bizler henüz çocuğuz...
Küçücük bir çocuk...!
Bir ses verin ne olur.
Abi, Amca, Abla, Teyze,
Burası neresi mi
Burası insanlığın can çektiği yer,
Burası GAZZE...!

